

Самотнє дерево і вітерець зламає,

А разом з ним у тебе сила є.

Без нього не прожити – кожен знає.

Без нього сіре все життя твоє.

- Назви (друга).
- Чому (опиши товариша).
- Поясни (ти справді думаєш, що... ти впевнений, що...).
- Поділись (що ти відчуваєш, коли..., чому ти вибрав...)
- Придумай (що буде, якщо..., придумай, як...).

ТАБЛИЦЯ ПЕРЕДБАЧЕННЯ

тиметься

далі?
Запишіть
прогноз
щодо
розвитку
подій у
тексті.

Що

відбува-

думаєте?
Запишіть
факти, на
яких
базується

передбачен-

ня.

Чому ви

так

Стисло
запишіть
події, які
відбулися.

Що сталося

насправді?

Під'юджувати, огризну́вся, в'я́зи, базі́кало, рву́чко, затамувавши подих, скоба́, кволість.

ЧИ РОБЛЯТЬ ТАК ДРУЗІ? (за Всеволодом Нестайком)

- Що? Не вилізу?! Хоч зараз! Мишко рвучко повернувся і рішуче попрямував до пожежної драбини.
- Мишко, не вигадуй! намагався зупинити його Ігор. Звісно, вилізеш. Та кому це треба?

Мишко не звертав на його слова ніякої уваги. Будинок, у якому жили Мишко, Толя, Ігор і Женя, був шестиповерховий, старовинний. З подвір'я по глухій стіні тяглася вгору пожежна драбина. Вона складалася з товстих залізних скоб, вбитих у стіну, і здалеку нагадувала велетенського смугастого змія. Перша скоба була досить високо від землі, і дотягтися до неї Мишко не міг.

- Підсади! крикнув він Толі, що був найвищий за всіх хлопців у дворі.
- Може, не треба? невпевнено промовив Толя. Справді, чого лізти? Хай
 Женька спочатку сама спробує, а тоді буде під'юджувати*.
- Підсади, огризнувся Мишко.

Толя знизав плечима й підсадив його. Мишко схопився за скобу, засовав ногами по стіні, підтягнувся і поліз. Діти, затамувавши подих, мовчки дивилися на нього.

Мишко ліз обережно, повільно. Коли він доліз до третього поверху, нога раптом сковзнула, зірвалася і... Мишко повис на руках.

Усі завмерли. Женя злякано закричала:

- Мишко, злазь! Я тепер вірю! Не треба, злазь! Але Мишко вже намацав ногами скобу й поліз далі. На рівні четвертого поверху він зупинився перепочити.
- Випадково глянув униз, і... Мишкові стало так страшно, що він ледь не випустив із рук скобу. Хлопець судорожно зціпив пальці й застиг. «Зараз упаду...» подумав із жахом.

Минула хвилина. Унизу напружено мовчали. У Мишка вже й на думці не було лізти далі... Та хіба можна спуститися? На посміх!..

«Що робити? Що робити? » — гарячково стукотіло в голові.

I раптом почувся спокійний, хриплуватий голос:

- Та-ак! I далеко це ви, юначе, зібралися? Ану зараз же злазь! На ґанку стояв Михайло Петрович.
- Толя, Ігор і Женя так і присіли від несподіванки, вони не знали, куди подітися. А Мишко полегшено зітхнув і обережно почав спускатися.

Наближаючись до землі, він уже вдавав, що злазить неохоче.

Коли сплигнув на землю, ноги в нього підігнулися, і хлопець присів.

- Ех!.. Пе... перешкодили... пробелькотів Мишко. Він був блідий, губи тремтіли.
- І чого ти поліз туди? спитав Михайло Петрович.

Мишко мовчав. Тоді Женя, бліда й перелякана не менше, ніж Мишко, затинаючись, розповіла, як це сталося. Зайшла мова про хоробрість, Мишко розпалився й почав хвалитися, що він нічого не боїться, а вона взяла і сказала, що він просто базікало, а якщо ні, то хай залізе по цій драбині на дах; вона й не думала, що він справді полізе...

— Хоробрість! — промовив Михайло Петрович. — Яка це хоробрість! Безглуздо ризикувати** — це дурощі, а не хоробрість!.. Інша справа — коли необхідно, коли від цього залежить чиєсь життя або щось дуже важливе. А так... Ну яка користь з того, якби ти розбився? Яка? І ви теж... розумники! Пустили його! Теж мені друзі!

Діти пригнічено мовчали.

Прості. – Хто дійові особи оповідання? Де відбувався описаний випадок?

Уточнюючі. – Чи правильно я вас зрозумів, що...?,

"Тобто ти кажеш, що ...?"

Практичні. — «Як би ви були на місці героя оповідання?», «Як вчинили б ви…?»

Інтерпретаційні. — «Чому?»

Оціночні. — «Як ви ставитеся до вчинку головного героя?»

Творчі. – «Що б ти зробив, якби ... ?»,

«Що повинні були б зробити справжні друзі?

Михайло Петрович

«Може, не треба?»

Женя

«Безглуздо ризикувати — це дурощі, а не хоробрість!»

Толя

- Складіть аркуш паперу вертикально і способом відривання зробіть фігурку людини. «Бінго» - це силует людини.

- Запишіть на різних частинках фігурки риси, що належать головному герою –

Мишкові.

